

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Jířím Jedličkou ve věci

žalobce: **Whiteberry production s.r.o.**, IČ 271 88 191
sídlem Praha 4, Jeremenkova 1171/102, PSČ 140 00
zastoupený advokátem Mgr. Robertem Vladykou
sídlem Praha 1, Revoluční 1, PSČ 110 00

proti
žalované: **L. B.**, narozena dne XXXXX
bytem XXXXX, PSČ XXXXX
zastoupena advokátkou JUDr. Marií Karasovou
sídlem Úvoz 82/39, 602 00 Brno

o určení statutárního orgánu ručitelem za závazky společnosti

takto:

- I. Určuje se, že žalovaná ručí za veškeré pohledávky žalobce vůči společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, PSČ XXXXX, zapsané v obchodním rejstříku vedeném Krajským soudem v Brně, oddíl C, číslo vložky 86037.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci 86 422,- Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % p.a. od 17.12.2015 do zaplacení a 19 264,50 Kč s úrokem z prodlení ve výši

8,05 % p.a. od 22.6.2016 do zaplacení, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení k rukám jeho právního zástupce 49 355,54 Kč, rovněž do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenou soudu 7.12.2017 se žalobce domáhal vydání rozsudku, kterým by soud určil, že žalovaná ručí za veškeré pohledávky žalobce vůči společnosti XXXXX, IČ XXXXX, a současně je povinna zaplatit žalobci částku 86.422,- Kč s úrokem z prodlení o částku 19.264,50 Kč rovněž s úrokem z prodlení z titulu ručení za závazky zmíněné společnosti.
2. V obsahu skutkových tvrzení žalobce uvedl, že 19.6.2015 objednal u společnosti XXXXX zboží, 22.6.2015 společnost potvrdila předmětnou objednávku spolu s obchodními podmínkami a vystavila zálohovou fakturu č.12015021 na částku 98.100,- Kč včetně DPH, kterou žalobce uhradil 22.6.2015. Podle objednávky měla společnost polovinu zboží dodat žalobci 2.9.2015 a druhou polovinu do 30.9.2015 a žalobce 1500 kusů černých plastových ice bucketů dodal společnosti, aby na ně vyrobila požadované zboží.
3. Dne 10.9.2015 žalobce upozornil společnost, že plnění od ní neobdržel a 16.9.2015 na základě dodacího listu č. 2015036 společnost žalobci jeho ice buckety v celém počtu vrátila, avšak žádné zboží podle objednávky nedodala.
4. Dodala však žalobci 1 508 kusů pokloповých lepených krabic, které si však žalobce u ní nikdy neobjednal a za ně vystavila žalobci daňový doklad FVPR 2015036 ze dne 16.9.2015 na částku 11.678,- Kč vč. DPH.
5. Následně žalobce odstoupil od uzavřené smlouvy se společností dne 16.12.2015 s upozorněním, že společnost je povinna vrátit žalobci dle uhrazené zálohové faktury částku 98.100,- Kč, přičemž s ohledem na skutečnost, že dodala žalobci 1 508 kusů zmíněných pokloповých krabic, započtl tímto žalobce pohledávku společnosti za žalobcem ve výši uvedené částky ve smyslu ust. § 1982 z.č. 89/2012 Sb., obč. zák., proti zmíněné pohledávce žalobce za společností ve zmiňované výši 98.100,- Kč a současně žalobce vyzval prostřednictvím právního zástupce společnost k uhrazení částky 86.422,- Kč, což je částka snížená o onu započtenou.
6. Protože společnost žalobci ničeho neuhradila, tento se obrátil na soud, který rozhodl 30.5.2016 platebním rozkazem č.j. 23 C 98/2016-39, který nabyl právní moci a vykonatelnosti dne 22.6.2016, jímž uložil společnosti, aby do 15 dnů pohledávku žalobci specifikovaným způsobem zaplatila, včetně nákladů řízení.
7. Společnost však žalobci dluh ani po jeho přiznání pravomocným platebním rozkazem neuhradila, tento se obrátil na soudního exekutora s exekučním návrhem a 5.8.2016 byl vyzooměn o zahájení exekuce proti společnosti pro vymáhanou povinnost, která ke dni 4.8.2016 činila celkem 140.613,57 Kč.
8. Dne 24.1.2017 bylo žalobci prostřednictvím jeho právního zástupce doručeno usnesení soudního exekutora ze dne 23.1.2017 č.j. 085 Ex 7739/16-47, kterým bylo rozhodnuto, že z dosavadního nevypořádaného vymoženého plnění exekučního řízení, které činí 1.839,67 Kč bude celá částka určena k nákladům exekuce.

9. Společnost XXXXX podala 23.11.2016 jako navrhovatel zdejšímu soudu návrh na zahájení insolvenčního řízení a prohlášení úpadku, insolvenční řízení bylo zahájeno vyhláškou Krajského soudu v Brně č.j. KSBR 39 INS 26615/2016-A-2 ze dne 23.11.2016 a dalším usnesením č.j. KSBR 39 INS 26615/2016-A-11 ze dne 11.1.2017 byl zjištěn úpadek společnosti XXXXX a na její majetek byl prohlášen konkurs.
10. Dne 27.1.2017 žalobce přihlásil své pohledávky do insolvenčního řízení, přiznané již výše zmíněným pravomocným platebním rozkazem, když přihláška byla podána pro pohledávku ve výši 86.422,- Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ode dne 17.12.2015 do dne prohlášení úpadku, a pro pohledávku ve výši 19.265,50 Kč z titulu náhrady nákladů řízení přiznané žalobci pravomocným platebním rozkazem.
11. Dále v žalobě žalobce citoval ust. § 68 odst. 1 z.č. 90/2012 Sb., ZOK, upravující ručení statutárního orgánu za splnění povinností společnosti z důvodů tam uvedených a ust. § 3 odst. 5 z.č. 182/2006 Sb. (insolvenční zákon) a rovněž § 159 odst. 1 a 3 z.č. 89/2012 a § 52 odst. 1 a 2 cit. zák. o obch. korporacích, na jejichž text níže v odůvodnění odkazuje.
12. Dále žalobce citoval ust. § 2021 odst. 1 výše cit. obč. zák., v němž je uvedeno, že: věřitel má právo požadovat splnění na ručiteli, nesplnil-li dlužník v přiměřené lhůtě dluh, ač jej k tomu věřitel v písemné formě vyzval. Výzvy není třeba, nemůže-li ji věřitel uskutečnit nebo je-li nepochybné, že dlužník dluh nesplní.
13. Žalobce tedy dospěl k závěru, že když společnost XXXXX žalobci svůj dluh nesplnila, má žalobce právo požadovat plnění na žalované jakožto ručiteli dle výše uvedených ustanovení jednotlivých zákonů, když zároveň je nepochybné, že společnost dluh již nesplní vzhledem k prohlášenému úpadku. Proto navrhl soudu, aby rozhodl ve smyslu výše uvedeného petitu žaloby.
14. Žalovaná se k žalobě poprvé vyjádřila ve svém podání doručeném soudu 26.3.2018, kdy z podstatných skutkových tvrzení uvedla, že 2.2.2015 uzavřela společnost XXXXX dohodu o provedení práce s panem M.F., který v rámci své činnosti a z titulu odpovědného zástupce běžně za společnost právně jednal a zavazoval ji k právům i povinnostem, zabezpečoval i komunikaci se žalobcem a sjednával objem i termín zakázky, jež je důvodem sporu a datum jejího dokončení. **Žalovaná výslovně uvedla, že panu F. důvěřovala jak v jeho podnikatelské a profesní schopnosti ve vedení společnosti, tak i po stránce osobní, když pan F. svého postavení zneužil a společnost zastupoval i bez vědomí a souhlasu žalované a žalovaná je přesvědčena, že se pan F. dopouštěl trestné činnosti spočívající ve zpronevěře, rovněž hanil dobré jméno společnosti i žalované, vyvolával rozbroje mezi ostatními zaměstnanci a tímto svým jednáním, nehospodárným vedením výroby, zpronevěřením svěřených prostředků a neschopností dodržet slíbené termíny, mj. i ve vztahu k žalobci, dostal společnost do krize.**
15. V této souvislosti žalovaná podala trestní oznámení ve věci zpronevěry u Policie ČR, OHK Znojmo, pod ve vyjádření uvedenou spisovou značkou.
16. Rovněž uvedla, že ze strany otce žalované jí byly poskytnuty pro překlenutí obtíží finanční prostředky, ale žalované se již nepodařilo pokřivenou důvěru obchodních partnerů v solventnost a profesionalitu společnosti překonat, a proto dne 9.11.2016 u zdejšího soudu podala návrh na prohlášení úpadku dlužníka.
17. Dále ve svém vyjádření žalovaná rozebírala jednotlivá žalobcem prezentovaná ustanovení jednotlivých zákonů, když odkazovala na rozsudek NSČR ze dne 30.8.2017 č.j. 29 Cdo 4590/2016 a v této souvislosti tvrdila, že žalobce nemůže prokázat příčinnou souvislost mezi vznikem tvrzené

škody a protiprávním jednáním žalované, neboť je evidentní, že žalovaná podnikla rozsáhlé kroky v době hrozícího úpadku k jeho odvrácení. Tvrdila, že neexistuje zákonná povinnost hrozící úpadek odvrátit, ale pouze povinnost vyvinout úsilí k jeho odvrácení a překlenutí finančních potíží akumulací kapitálu a rozvíjením působení společnosti lze jednoznačně za takové úsilí považovat. Rozporovala ust. § 159 z.č. 89/2012 Sb., obč. zák., tak jak ho žalobce aplikoval, neboť podle jejího názoru se obč. zák. ve vztahu zák. o obch. korporacích použije subsidiárně a ust. § 159 odst. 2 o.z. se týká pouze situací, kdy člen voleného orgánu právnické osoby nenahradí škodu, kterou této právnické osobě způsobil porušením své povinnosti, když žalované není jasné, jakou povinnost by měla porušit a tím společnost, v níž byla jediným společníkem a jednatelem, poškodit. Závěrem uvedla, že jelikož neporušila péčí řádného hospodáře při výkonu funkce statutárního orgánu společnosti, nejsou splněny taxativně určené předpoklady možnosti vzniku ručení statutárního orgánu za pohledávky žalobce vůči společnosti dle § 68 ZOK, a proto navrhla žalobu v celém rozsahu zamítnout.

18. Prvé jednání (§ 115 o.s.ř.) soud nařídil na den 7.8.2018.
19. Při tomto jednání již byla žalovaná zastoupena advokátkou, která její předchozí vyjádření doplnila tak, že považuje žalobu za zcela nedůvodnou, když skutková tvrzení v žalobě nejsou úplná, žalobce netvrdí, jakým způsobem mělo dojít k porušení povinností žalované, petit I. žaloby považuje za nevykonatelný, kdy v případě, že lze žalovat na plnění, nemá určovací žaloba žádné opodstatnění, a proto je nuto ji jako nedůvodnou zamítnout. Navíc uvedla, že žaloba je rozhodně nedůvodná v rozsahu částky 19.265,50 Kč, neboť se jedná o náklady řízení spojené s uplatněním práva žalobcem vůči dlužné společnosti a tato částka nikterak nesouvisela s činností žalované jako jednatelky dlužníka.
20. V návaznosti na toto tvrzení soud seznámil účastníky řízení s částí obsahu důvodové zprávy k ust. § 68 ZOK, kdy soud ocitoval část textu, v němž je uvedeno, že o takové žalobě, která byla v tomto řízení podána, soud rozhoduje konstitutivně a pokud je žalobce věřitel, soud rozhodne výrokem zakládajícím ručení ve prospěch žalujícího věřitele a může rozhodnout zároveň výrokem na plnění ve prospěch žalujícího věřitele (nikoli však ve prospěch jiných věřitelů). Proto soud sdělil, že petit žaloby je podán v souladu s textem důvodové zprávy k cit. § 68 ZOK a návrh žalované na zamítnutí petitu jako nedůvodné žaloby na určení nepovažuje za správný.
21. Z důkazů soud zjistil následující skutečnosti:
22. Z výslechu pana M. B., otce žalované, soud zjistil, že k osobě pana F. sdělil, že se jevil zpočátku jako seriózní osoba, nicméně se ukázalo, že takový není, dceru svědka psychicky ovládal, v podstatě ji přiměl k tomu, aby podnikala v oboru, kterému nerozumí a v němž nebyla vyučena. Z firmy bez rozloučení odešel, de facto utekl. Svědek rovněž uvedl, že pan F. byl podnikatelem v oblasti podnikání, v němž podnikala i společnost XXXXX, již předtím, než do firmy nastoupil, se dopustil dotačního podvodu, a protože samostatně podnikat z tohoto důvodu nemohl, přesvědčil žalovanou, aby podnikala ona, neboť měl za to, že budou vyrábět zboží, které se bude vyvážet do zahraničí a činnost firmy bude úspěšná. K pozici, jakou pan F. zaujímal, uvedl, že byl v pozici zástupce, kdy žalovaná byla jako jeho šéfová.
23. Rovněž uvedl, že dceři poskytl finanční prostředky někdy koncem roku 2014, když přijel do nemovitosti, kterou žalovaná a pan F. hodlali rekonstruovat.
24. Jak však dále uvedl, nejednalo se o nemovitost související s podnikáním společnosti XXXXX, ale o rodinný dům, který společně žalovaná s panem F. hodlali rekonstruovat proto, že jej hodlali

společně obývat a z tohoto tvrzení soud poprvé zjistil, že pan F. nebyl jenom zaměstnancem úpadce, ale současně byl po určitou dobu druhem žalované, který s ní sdílel společnou domácnost.

25. Svědek dále uvedl, že žalované půjčil na zmíněnou rekonstrukci cca půl milionu Kč, avšak následně zjistil, že tyto peníze na ni použity nebyly, ale byly použity na podnikání úpadce v souvislosti s úpravou provozovny na adrese XXXXX v Moravském Krumlově, kam žalovaná přemístila sídlo společnosti a peníze byly tedy použity na rekonstrukci této provozovny.
26. Dále uvedl, že následně poskytl žalované ještě dalších 400.000,- Kč, a to poté, kdy pan F. již utekl, postupně ve splátkách v měsících března, dubna a květen a tyto peníze podle svědka byly použity žalovanou rovněž na nákup materiálu a výplaty zaměstnancům, dlužnou částku svědkovi žalovaná dosud nevrátila.
27. Popsal rozsah zmíněné rekonstrukce, kdy uvedl, že se nejednalo o komplexní rekonstrukci, ale přesto značně rozsáhlou, neboť se jednalo o rekonstrukci zdí, přívodu vody apod.
28. Dále uvedl, že všechny finanční prostředky poskytl přímo na účet žalované a kdyby věděl v jakém stavu se společnost a její účetnictví nachází, tyto peníze by dceři neposkytl.
29. Z další výpovědi svědka soud rovněž zjistil, že zmíněná rekonstruovaná nemovitost nebyla ve vlastnictví žalované ani společnosti XXXXX, ale občana německé národnosti, jehož jméno si svědek již nepamatoval, s nímž měla žalovaná určitou dohodu, že tuto nemovitost v budoucnu odkoupí, což se však nestalo, a žalovanou zhodnocenou nemovitost zmiňovaný občan prodal panu P., který je v současné době jejím vlastníkem, aniž by finanční prostředky, o něž se nemovitost činností žalované zhodnotila, této vrátil, pouze jí odpustil dvě splátky nájemného ve výši 2x 25.000,- Kč.
30. Dále uvedl, že dcera se podnikání věnovala, pan F. nikoliv, když ona vedla odbornou stránku se vším, co je k tomu potřeba, avšak někdy byla nucena i fyzicky realizovat výrobu. K počtu zaměstnanců společnosti pak uvedl, že jich měla zhruba 15 až 20.
31. Z listinných důkazů soud zjistil následující skutečnosti:
32. Z e-mailové korespondence ze dnů 19.6.2015, 22.6.2015 a 19.6.2015 mezi zástupcem žalobce panem D.D. a panem M. F., soud zjistil, že jejich obsahem byla obchodní jednání popsaná žalobcem v návrhu na zahájení řízení, s cílem uzavřít smlouvu o dodávce zboží, tj. 1 500 kusů dřevěných obalů na černé plastové ice buckety.
33. V obsahu zálohové faktury vystavené 12.6.2015 úpadcem, tedy společností XXXXX, žalobci pod č. 12015021, soud zjistil, že zní na částku 98.100,- Kč včetně DPH. Z následné e-mailové korespondence ze dne 10.9.2015 mezi D.D. a žalovanou ještě pod jejím dřívějším příjmením – H., soud zjistil, že tato obsahovala výzvu k neprodlenému dodání výše uvedeného objednaného zboží, když v této korespondenci bylo poukázáno, že v termínu zboží dodáno nebylo a pan F. zcela přestal s žalobcem komunikovat.
34. Z obsahu dodacího listu ze dne 16.9.2015 č. 2015036 vystaveného úpadcem soud zjistil, že žalobci bylo dodáno 1 508 kusů klopových krabic, 1 dřevěný profil a 4 palety výměnou. Z obsahu faktury VFP 2015036 znějící na částku 11.687,- Kč soud zjistil, že touto fakturou úpadce žalobci vyúčtoval cenu o něch zmíněných 1 508 kusů klopových krabic.

35. Z obsahu dopisu právního zástupce žalobce ze dne 16.12.2015 soud zjistil, že obsahuje sdělení o zrušení objednávky a odstoupení od smlouvy a dále započtení pohledávky, kdy žalobce započtel svoji pohledávku vůči úpadci v částce 98.100,- Kč proti jeho pohledávce vyplývající z oné faktury na částku 11.678,- Kč.
36. Z obsahu platebního rozkazu č.j. 23 C 98/2016-39 ze dne 30.5.2016 vydaného Okresním soudcem ve Znojmě soud zjistil, že jím byl úpadce – společnost XXXXX uznán povinným zaplatit žalobci částku 86.422,- Kč s přísl. včetně nákladů řízení v částce 19.265,50 Kč.
37. Z obsahu podání právního zástupce žalobce ze dne 4.7.2016 soud zjistil, že podal exekuční návrh vůči povinnému – tj. úpadci, společnosti XXXXX
38. Z usnesení soudního exekutora JUDr. M. Suchánka č.j. 085 Ex 7739-16-47, které nabylo právní moci 24.1.2017, soud zjistil, že z dosavadního nevyřádaného vymožení plnění exekučního řízení, které činí částku 1.839,67 Kč, bude celá částka určena k úhradě nákladů exekuce a insolvenčnímu správci úpadce nebude vydáno ničeho.
39. Z usnesení zdejšího soudu č.j. KSBR 39 INS 26615/2016-A-2, které nabylo právní moci 29.1.2016, soud zjistil, že jím bylo zahájeno insolvenční řízení proti společnosti XXXXX
40. Z usnesení zdejšího soudu vydaného v již zmiňovaném insolvenčním řízení dne 12.3.2018, soud zjistil, že jím byla schválena konečná zpráva insolvenčního správce a zrušen konkurs na majetek dlužníka, neboť majetek dlužníka je zcela nepostačující pro uspokojení věřitelů.
41. Z smlouvy o úvěru ze dne 19.1.2015, označené žalovanou, uzavřené mezi společnostmi GE Money bank a.s. a žalovanou pod jejím dřívějším jménem – H., soud zjistil, že jí byla zmiňovanou bankou půjčena částka 500.000,- Kč bez účelu určení.
42. Z obdobné smlouvy ze dne 19.1.2015, uzavřené mezi Českou spořitelnou a.s. a žalovanou pod jejím předchozím jménem – H., soud zjistil, že jí byl poskytnut úvěr výhradně na úhradu nákladů spojených s podnikatelskou činností ve výši 400.000,- Kč.
43. Z obsahu trestního oznámení podaného úpadcem – společností XXXXX dne 24.6.2016 u Okresního státního zastupitelství ve Znojmě, soud zjistil, že podle jeho obsahu měl být spáchán zločin krádeže osobou pana M. F..
44. Z důkazů, které si soud opatřil, a to zprávy Krajského ředitelství Policie ČR ze dne 27.3.2018, soud zjistil, že trestní oznámení na pana M. F. bylo 27.9.2017 odloženo a stížnost, kterou si proti tomuto zmiňovaná společnost podala, byla zamítnuta usnesením Okresního státního zastupitelství ve Znojmě ze dne 31.10.2017.
45. Na povinnost uloženou žalobci podle ust. § 118a o.s.ř. v závěru jednání reagoval žalobce podáním doručeným soudu 6.9.2018, kdy svá skutková tvrzení stanoveným způsobem doplnil, uvedl, že tvrzení žalované o tom, že pan F. měl zneužít svého postavení a jednat za společnost bez vědomí žalované, žalovaná nijak neprokázala, trestní oznámení bylo policejním orgánem odloženo a nelze vyloučit, že jej podala pouze „pro forma“ ve snaze vyhnout se odpovědnosti. Poukázal na to, že se jedná o její rozhodnutí, že pana F. pověří zastupováním společnosti a nebude ho nijak kontrolovat a bylo výlučně její povinností, aby se starala o majetkovou i personální organizaci společnosti tak, aby byl chráněn její majetek a společnost byla rentabilní. Skutečnost, že k této povinnosti nepřistupovala pečlivě, ji v žádném případě nemůže zprostit ručitelské odpovědnosti za závazky

společnost a i kdyby se její tvrzení týkající se pana F. ukázala jako pravdivá, za vzniklou újmu žalobci odpovídá primárně ona, mohla by však využít regres vůči zmiňovanému panu F.

46. Žalobce poukázal na to, že jednatel obchodní korporace neodpovídá za výsledek svého jednání, ale za samotné jednání, avšak žalovaná naprosto nesprávně vyvozuje, že stačí, pokud statutární orgán vyvíjí nějaké úsilí k odvrácení hrozícího úpadku.
47. Poukázal na to, že žalovaná naprosto pominula fakt, že v jejím případě, kdy společnost měla více závazků po splatnosti, nepodala včas insolvenční návrh a více než rok s podáním tohoto návrhu otálela, čímž podle žalobce povinnost řádného hospodáře jednoznačně porušila. Skutečnost, že v době, kdy nebyla schopna společnost plnit dřívější závazky, si zapůjčila ještě další finanční prostředky od svého otce, ji nezbujuje ručitelské odpovědnosti za závazky společnosti, ale spíše to vypovídá o její nedostatečné finanční gramotnosti a naplnění předpokladu pro řádný výkon funkce jednatele.
48. Poukázal na to, že důkazní břemeno, že žalovaná jednala s péčí řádného hospodáře nese v souladu s ust. § 52 odst. 2 ZOK pouze žalovaná a žádné tvrzení, které by v rámci své procesní obrany v průběhu řízení vznesla, nesměruje k prokázání, že by s péčí řádného hospodáře jednala. Jako důkaz k tomuto tvrzení označil insolvenční návrh včetně příloh.
49. Na toto podání žalobce reagovala žalovaná rozsáhlým podáním doručeným soudu 11.10.2018.
50. Vzhledem k obsahu tohoto vyjádření, kdy jeho podstatná část směřuje k osočování osoby pana F., není možné veškeré uvedené skutečnosti v obsahu tohoto odůvodnění citovat, navíc, kdy žalovaná v jeho obsahu popisovala i svoje konání, které s projednávanou věcí nikterak nesouvisí a své osobní pocity a úvahy týkající se případné trestné činnosti pana F., či jak v obsahu tohoto vyjádření uvedla, i policejních orgánů na okrese Znojmo.
51. Stučně řečeno uvedla, že pozadí právního stavu, na základě něhož podal žalobce žalobu v tomto řízení, figurují prazvláštní souvislosti osob a vazby nekalých úmyslů spočívající v osobě jejího bývalého manžela pana H. a jedná se o záležitosti likvidační zasahující nejen zdraví žalované, její životní úroveň, ale i finanční zruinování či šikanu ze strany policie. Uvedla, že popis praktik popsala státní zástupkyně JUDr. Lence Bradáčové a věc byla vyšetřována a předána na GIBS Brno. Vznik pohledávky v tomto řízení vidí v podstatě ve velmi spleťtých okolnostech, vztazích mezi bývalým manželem panem H., panem F., policejními orgány na okrese Znojmo apod. Dospěla k závěru, a přímo takto položila otázku v tomto vyjádření, jaký je skutečný opravdový záměr této žaloby, když popisovala, jakým způsobem nemohla být, a proč, realizována výroba objednávky žalobce u společnosti XXXXX, veškerou vinu svalovala na zaměstnance této společnosti P. B., M. F., kteří byli odpovědní za výrobu ve společnosti, apod. Nicméně dospěla opět k závěru, že výrobu pro žalobce bojkotoval pan M.F., ale přenesl ji se záměrem výsledku ztráty zisku a pokřivení společnosti XXXXX ke konkurenci, a to panu P. K. do Tulešic či dalších společností, kde byl rovněž od 4. či 5. měsíce roku 2005 pan M. F. vázán smlouvou. Uvedla, že finanční prostředky z rozdílu cen výrobků odcházely na účet E. F. – matky M. F., označila i další osoby, které měly na činnosti pana M. F. profitovat. V závěru však dospěla k úvaze, že se domnívá, že žalobce žalobou uplatňuje stejné praktiky odvety prostřednictvím najatého právníka, kdy tato žaloba je záměr korespondující se záměry pana H., a jedná se o spoluúcast na zvyšování existenčních problémů žalované ohledně finančního navýšení dluhu, což je její osobní názor, když v současné době má dluh vůči bankám, které poskytly výše uvedené úvěry, dále uvedla, že je dlužna vysokou částku svému otci a má za to, že v pozadí žaloby žalobce figurují konexe a vliv osoby bývalého manžela pana H., když žalobce si najal právníka ve smyslu zničit žalované osobní vztahy a pracovní život a vyřadit ji tak ze života. Uvedla, že má za to, že z pozice jednatele společnosti XXXXX jednala s vědomím řádného

hospodáře a činila tak maximum a závěrem uvedla, že by si přála, aby zdejší soud jí byl nápomocen v řešení jejích problémů souvisejících s podvodným komplotem organizovaného zločinu, s tím, že dodala, že o celé věci bude s obsahem tohoto podání seznámena její advokátka JUDr. Marie Karasová.

52. Z obsahu tohoto podání je tedy jasné, že zmíněné vyjádření bylo žalovanou sepsáno, aniž by o tomto právním úkonu žalované její advokátka JUDr. Marie Karasová věděla. V obsahu tohoto podání žalovaná označila řadu důkazů k prokázání svých tvrzení o okolnostech, za nichž se ocitla v složité finanční a sociální a celkové složité životní situaci, tyto důkazy však při dalším jednání konaném dne 13.11.2018 se soud rozhodl neprovádět, jednalo se o jak listinné důkazy, tak výslechy svědků (neboť tato tvrzení a důkazy nemohly být a nebyly způsobnou obranou žalované vůči nároku žalobce v tomto řízení, jednalo se o odkazy na tvrzené protiprávní jednání třetích osob, které měly směřovat k jejich obohacení na úkor společnosti XXXXX, jejímž důsledkem byl úpadek této společnosti), když taková tvrzení a důkazy nejsou účinnou obranou, kterou lze odvracet případnou odpovědnost statutárního zástupce za způsobenou škodu, resp. za tvrzenou škodu způsobenou nečasným podáním návrhu na insolvenční řízení, za situace, kdy již hrozil úpadek společnosti a jejich provádění by bylo v rozporu se zásadou procesní ekonomie.
53. Při zmiňovaném jednání žalovaná prostřednictvím své právní zástupkyně soudu sdělila, že v říjnu roku 2018 obdržela sdělení GIBS, v jehož obsahu se uvádí, že se oznámením žalované na případné protiprávní jednání Policie ČR ve Znojmě se tento orgán zabývat nebude.
54. K dalšímu tvrzení žalované o nedostatečném doplnění skutkových tvrzení, tak jak k nim byl žalobce, jak je výše uvedeno, vyzván, soud poukázal na to, že podle § 68 ZOK je odlišný skutkový stav v tomto řízení od řízení o náhradu škody vůči jednateli a v projednávané věci má soud za to, že odkazem na insolvenční řízení, resp. přihlášky do něj a poukazem na další přihlášky i nároky z nich vzniklých v období přibližně stejném, kdy vznikl nárok žalobce, žalobce dostatečně vymezil předmět sporu a skutková tvrzení doplnil. Z listinných důkazů provedených při tomto jednání soud zjistil následující skutečnosti:
55. Z obsahu přihlášek podaných do insolvenčního řízení dlužníka XXXXX soud zjistil, že z jeho obsahu je zjevné, že bylo přihláшено 16 přihlášek, mezi nimi ZPMV, Vojenská ZP, ČSSZ, Všeobecná ZP ČR a vedle dalších Vodárenská a.s.
- z přihlášky žalobce soud zjistil, že tato vznikla dne 12.6.2015
 - z přihlášky Všeobecné ZP soud zjistil, že vznikla 11.1.2017
 - z přihlášky ČSSZ soud zjistil, že vznikla postupně za dluhy od data 2.6.2016 až 17.1.2017
 - z přihlášky České průmyslové ZP soud zjistil, že vznikla za kontrolní období 1.1.2015 do 21.11.2016 a splatná byla 24.11.2016, resp. 10.1.2017
 - z přihlášky České spořitelny a.s. soud zjistil, že vznikla 5.12.2016 v celkové výši cca 25 000 Kč
 - z přihlášky Vojenské ZP soud zjistil, že vznikla 11.1.2017 v částce cca 5 000 Kč
 - z přihlášky České podnikatelské pojišťovny soud zjistil, že vznikla v částce 5 456 Kč bez uvedení data splatnosti
 - z přihlášky ZPMV soud zjistil, že vznikla 10.1.2017 v částce 8 321 Kč
 - z přihlášky společnosti Autoexpres s.r.o. soud zjistil, že vznikla postupně mezi daty 20.10.2015 až 29.1.2016 v celkové výši 141 453 Kč
 - z přihlášky Klouboucké lesní s.r.o. soud zjistil, že vznikla mezi daty 29.7.2015 až 23.4.2016 ve výši celkem 468 803 Kč, přičemž dne 17.9.2015, resp. 2.2.2016, znovu 24.4.2016 dlužník svůj závazek uznal s tím, že byl dohodnut splátkový kalendář.
56. Ostatní přihlášky v marginální výši soud jako důkaz neprováděl. Zahájení insolvenčního řízení bylo oznámeno usnesením zdejšího soudu č.j. KSBR 39 INS 26615/2016-A-2 ze dne 23.11.2017, kdy

bylo rozhodnuto o úpadku dlužníka a věřitelé byli vyzváni, aby se do 2 měsíců přihlásili se svými pohledávkami.

57. § 68 z.č. 90/2012 - ZOK: Ručení členů orgánu při úpadku obchodní korporace:

(1) Soud může na návrh insolvenčního správce nebo věřitele obchodní korporace rozhodnout, že člen nebo bývalý člen jejího statutárního orgánu ručí za splnění jejích povinností, jestliže

a) bylo rozhodnuto, že obchodní korporace je v úpadku, a

b) člen nebo bývalý člen statutárního orgánu obchodní korporace věděli nebo měli a mohli vědět, že je obchodní korporace v hrozícím úpadku podle jiného právního předpisu, a v rozporu s péčí řádného hospodáře neučinili za účelem jeho odvrácení vše potřebné a rozumně předpokladatelné.

(2) Odstavec 1 se nepoužije na člena nebo bývalého člena statutárního orgánu obchodní korporace, kteří byli do funkce prokazatelně ustaveni za účelem odvrácení úpadku nebo jiné nepříznivé hospodářské situace obchodní korporace a svou funkci vykonávali s péčí řádného hospodáře.

§ 3 odst. 5 z.č. 182/2006 – insolvenční zákon: O hrozící úpadek jde tehdy, lze-li se zřetelem ke všem okolnostem důvodně předpokládat, že dlužník nebude schopen řádně a včas splnit podstatnou část svých peněžitých závazků.

§ 159 z.č. 89/2012 – obč. zák.: (1) Kdo přijme funkci člena voleného orgánu, zavazuje se, že ji bude vykonávat s nezbytnou loajalitou i s potřebnými znalostmi a pečlivostí. Má se za to, že jedná nedbale, kdo není této péče řádného hospodáře schopen, ač to musel zjistit při přijetí funkce nebo při jejím výkonu, a nevyvodí z toho pro sebe důsledky.

(3) Nenahradil-li člen voleného orgánu právnické osobě škodu, kterou jí způsobil porušením povinnosti při výkonu funkce, ačkoli byl povinen škodu nahradit, ručí věřiteli právnické osoby za její dluh v rozsahu, v jakém škodu nenahradil, pokud se věřitel plnění na právnické osobě nemůže domoci.

§ 52 z.č. 90/2012 - ZOK: (1) Při posouzení, zda člen orgánu jednal s péčí řádného hospodáře, se vždy přihlédnou k péči, kterou by v obdobné situaci vynaložila jiná rozumně pečlivá osoba, byla-li by v postavení člena obdobného orgánu obchodní korporace.

(2) Je-li v řízení před soudem posuzováno, zda člen orgánu obchodní korporace jednal s péčí řádného hospodáře, nese důkazní břemeno tento člen, ledaže soud rozhodne, že to po něm nelze spravedlivě požadovat.

§ 2021 z.č. 89/2012 – obč. zák.: (1) Věřitel má právo požadovat splnění na ručiteli, nesplnil-li dlužník v přiměřené lhůtě dluh, ač jej k tomu věřitel v písemné formě vyzval. Výzvy není třeba, nemůže-li ji věřitel uskutečnit nebo je-li nepochybné, že dlužník dluh nesplní.

(2) Bylo-li ručení ujednáno na určitou dobu, je právo věřitele zachováno i v případě, že věřitel v této době ručitele k plnění vyzval.

58. Jak soud v dosavadním průběhu řízení zjistil a vzal za prokázané, pohledávka žalobce vznikla na základě jeho objednávky u společnosti XXXXX ze dne 19.6.2015, návrh, který podal sám úpadce – společnost XXXXX prostřednictvím jednatelky – žalované, na zahájení insolvenčního řízení, byl u zdejšího soudu podán 23.11.2016.

59. Z obsahu přihlášených pohledávek do insolvenčního řízení soud zjistil, že jejich část vznikla sice až po měsíci prosinci roku 2016, kdy žalobce odstoupil od smlouvy uzavřené s úpadcem, část pohledávek ovšem vznikla již před tímto datem, či případně tyto pohledávky u jednotlivých věřitelů vznikaly postupně.

60. Je prokázanou skutečností, protože v insolvenčním řízení nebyl zjištěn žádný majetek úpadce, když usnesení o skončení insolvenčního řízení obsahující tuto zjištěnou skutečnost bylo vydáno zdejší soudem dne 12.3.2018, jak je výše v odůvodnění uvedeno.
61. Je evidentní, že v době, kdy pohledávka žalobce v tomto řízení vznikla, byla společnost Veratrix nejen v hrozícím úpadku, ale již se v tomto úpadku nacházela, ale na úhradu již splatných pohledávek žalovaná evidentně část peněz poskytnutých jejím otcem či finančními ústavy ve formě úvěrů nepoužila, ale naopak minimálně otcem poskytnuté půjčky investovala do rekonstrukce nemovitosti, která se nenacházela ani v jejím vlastnictví, jak z jejího tvrzení a ze svědecké výpovědi otce žalované soud vzal za prokázané a tyto peníze jí nebyly ani vlastníkem této nemovitosti vráceny, když o jejich investovanou hodnotu se cena nemovitosti zvýšila, k tvrzenému zamýšlenému prodeji do jejího vlastnictví následně vůbec nedošlo.
62. Jak byly použity peníze poskytnuté na základě úvěrů žalované, toto žalovaná nedoložila, ale na úhradu všech v rozhodné době splatných pohledávek věřitelů tyto peníze použity nebyly a toto žalovaná ani netvrdila.
63. Z výpovědi svědka, otce žalované, navíc vyplynulo, že účetnictví společnosti nebylo řádně vedeno a kdyby on tuto skutečnost v době poskytnutí půjčky žalované o tom věděl, tyto peníze by jí neposkytl.
64. Obecně lze říci, že celá obrana žalované je založena na tvrzeních, že peníze zpronevěřil pan F. či případně další třetí osoby ve spolupráci s ním jednající.
65. Žalovaná v žádném případě neunesla své břemeno tvrzení a břemeno důkazní, že jednala s péčí řádného hospodáře při správě majetku společnosti, když jak je již výše citováno, v ust. § 159 o.z.: “kdo přijme funkci člena voleného orgánu, zavazuje se, že jej bude vykonávat s nezbytnou loajalitou i s potřebnými znalostmi a pečlivostí. Má se za to, že jedná nedbale ten, kdo není této péče řádného hospodáře schopen, ač to musel zjistit při přijetí funkce nebo při jejím výkonu a nevyvodí z toho pro sebe důsledek”, a podle již citovaného ust. § 52 odst. 1 ZOK: “je nutné při posouzení, zda člen orgánu jednal s péčí řádného hospodáře vždy přihlídnout k péči, kterou by v obdobné situaci vynaložila jiná, rozumně pečlivá osoba, byla-li by v postavení člena obdobného orgánu korporace”.
66. Žalovaná evidentně nebyla schopna rozumného podnikatelského úsudku, a proto nebyla schopna společnost s péčí řádného hospodáře řídit a o tom, že si této skutečnosti byla vědoma, svědčí i její vlastní tvrzení, že důvěřovala panu F., kterého zmocnila či nechala jednat jménem společnosti při sjednávání obchodně-závazkových vztahů, a to ať už z důvodů osobních (vztahové záležitosti), jak uvedla, či z důvodů souvisejících s jeho tvrzenou odborností, s níž byl schopen, či žalovaná se domnívala, že je schopen vést odborně společnost, když pro její vedení měl oproti žalované potřebnou kvalifikaci.
67. Žalovaná v podstatě začala skutečně finanční a účetní a obchodní stav společnosti blíže zkoumat až poté, kdy z jejího osobního života, tak ze společnosti pan F. odešel (svědek – otec žalované přímo uvedl, že: „zmizel“), načež zjistila, že stav společnosti je tristní a tato skutečnost vedla žalovanou k podání insolvenčního návrhu.
68. Že se tak stalo až za situace, kdy z majetkové podstaty úpadce nebylo možno uspokojit ani minimálně žádného z přihlášených věřitelů, svědčí usnesení zdejšího soudu č.j. KSBR 39 INS 26615/2016-B-18, které nabylo právní moci dne 10.4.2018, kterým byl konkurs prohlášený na úpadce – společnost XXXXX, zrušen pro nedostatek majetku.

69. Tvrzení žalované, že za stav společnosti mohou třetí osoby, a že žalovaná prokázala, že s péčí řádného hospodáře jednala, rozhodně nemůže obstát, neboť jednatel obchodní společnosti ji zastupuje navenek a stará se o obchodní vedení a pouze v případě, dostojí-li jednatel všem svým zákonným povinnostem, zpravidla za škodu neodpovídá ani neručí. V takovém případě, ať už z důvodu špatné situace na trhu nebo nešťastného investičního rozhodnutí, nese riziko pouze věřitel této společnosti. Taková situace však v projednávané věci nenastala.
70. Žalovaná se vedení společnosti dostatečně nevěnovala, jak z dokazování i jejího tvrzení vyplynulo, odbornost pro její vedení ani dostatečnou neměla a svou nepřenositelnou odpovědnost jednat s péčí řádného hospodáře „přenesla“ na třetí osobu – pana F., kdy stav společnosti vedoucí až k prohlášení konkursu podle žalované nastal v důsledku jednání této osoby. Je evidentní, že povinností žalované bylo kontrolovat úkony, k nimž byl případně zmocněn, či kontrolovat celou jeho činnost ve společnosti a je rovněž evidentní, že tak nečinila a spoléhala se na poctivé a čestné jednání této osoby, v rozhodné době i jejího druhu.
71. K tomu srovnej rozhodnutí NSČR 29 Odo 396/2002, publikované v SoJ 82/2003, podle které činnost jednatele společnosti s ručením omezeným nevykonává fyzická osoba pracovním poměru, a to ani v případě, že není společníkem, když právní předpis ani povaha společnosti s ručením omezeným nebrání tomu, aby jiné činnosti pro společnost s ručením omezeným vykonávaly fyzické osoby na základě pracovněprávních vztahů, pokud náplní pracovněprávního poměru nebo jiného pracovněprávního vztahu není **výkon činnosti jednatele**. I vzhledem k obsahu tohoto judikátu je zcela jednoznačné a evidentní, že výkon činnosti jednatele je nepřenosný.
72. Jestliže v souvislosti s povinností předcházet úpadku u obchodní korporace lze péči řádného hospodáře spatřovat v jednání, jenž brání zhoršování finanční situace, zejména vyvarovat se závazků, jimž obchodní korporace není schopna dostát, pak právě v takovém případě právě v projednávané věci takový případ nastal.
73. Protože soud vzal za prokázané, že žalovaná nejednala s péčí řádného hospodáře v souvislosti s povinností předcházet úpadku obchodní korporace, návrhu v celém rozsahu vyhověl, kdy určil, že žalovaná ručí za veškeré pohledávky žalobce vůči společnosti XXXXX, a současně, že je povinna zaplatit žalovanou pohledávku uvedenou ve výroku II. tohoto rozsudku, včetně zákonných úroků z prodlení požadovaných žalobcem dle cit. ust. § 1970 z.č. 89/2012, obč. zák., jejichž výše byla stanovena nařízením vlády č. 351/2013 Sb.
74. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle výsledku sporu (§ 142 odst. 1 o.s.ř.).
75. Žalobce měl v řízení zcela úspěch a soud přiznal k rukám jeho právního zástupce na náhradě nákladů řízení celkem částku 49 335,54 Kč, vyúčtované podle vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, následovně:
- mimosmluvní odměna advokáta za 6 úkonů právní služby podle § 9 odst. 1 ve spojení s § 11 odst. 1 písm. a,d,g) cit. vyhl: převzetí právního zastoupení, předžalobní výzva, návrh ve věci samé, vyjádření žalobce ze dne 6.9.2018, účast při jednání soudu ve dnech 7.8.2018 a 13.11.2018, tj. 6x 4.580,- Kč = 27.480,- Kč,
 - 6x režijní paušál za shora uvedené úkony á 300,- Kč, tj. 1.800,- Kč,
 - cestovné k jednání soudu dne 7.8.2018 na trase Praha – Brno a zpět o délce trasy 418 km osobním vozidlem Porsche Cayenne, RZ: XXXXX v částce 2.568,90 (podle žalobcem předložené kopie TP předmětného vozidla),
 - cestovné k jednání soudu dne 13.11.2018 na trase Praha – Brno a zpět o délce trasy 418 km osobním vozidlem Porsche Cayenne, RZ: XXXXX v částce 2.568,90,
 - náhrada za promeškaný čas 100,- Kč/hod. x 20 = 2.000,- Kč,

- DPH 21 % ze shora uvedených částek ve výši 7.647,74 Kč, neboť právní zástupce žalobce předložil soudu osvědčení o registraci plátce této daně,
- vynaložený soudní poplatek ve výši 5.290,- Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to k Vrchnímu soudu v Olomouci, prostřednictvím Krajského soudu v Brně, pracoviště Husova 15.

Jestliže nebude dobrovolně splněna povinnost uložená tímto rozsudkem, lze navrhnout soudní výkon rozhodnutí.

Brno 13.11.2018

JUDr. Jiří Jedlička v.r.
samosoudce